

De Revene is dood...

Leve de de Revue !

Robert Duyck : restaurateur, toneelfreak, carnavalist en Tjeppe Krotte van d'Ostènsche Revue

Ann Delange-Pauwels, ondervoorzitter Patrick Dupon, verantwoordelijke decors Roger Dupon, commissaris Danny Brissinck. Tenslotte breidt journalist Gunther Van Praet de teksten aan mekaar en werd VTI-studiecoördinator Rik Labbeuw als dirigent aangeduid. Voor dans en vrouwelijke schoonheid zorgt dansgroep Alana uit Middelkerke. Muziek: natuurlijk van Freddy Feys!

Voor de vriendschap

— **Geen financiële risico's?**
— **Robert:** „We kijken uit naar sponsorscheningen. Het oogt niet slecht want als we aan 1600 kijkklustigen kunnen geraken, loopt dit heel zeker op een nuloperatie uit. Naar het publiek toe zou de toegangsprijs in het Variététheater van het Wiener Caffee van de vroegere 500 fr. naar de huidige 300 fr. kunnen zakken.”

— **Wordt sociaal doel vooropgesteld?**

— **Robert:** „Vroeger werden gala-avonden georganiseerd met een goed doel als inzet. Iets wat niet lang meeging. Aanvankelijk kwamen wel 10.000 man op de revue af, maar de laatste kursaaloptredens moesten zich met 3000 koppen tevreden stellen.”

— **De toffe vriendschap is dus dé vergoeding?**

— **Robert:** „Niemand vraagt om pingping. Hebben we iets over... dan zal een soupetje de vriendschapsbanden wel nauwer aanhalen. De Wienerbazen, hoek Langestraat/Christinastraat, die van het eerste moment achter ons stonden, zijn ons zeer goed gezind!”

We sukkelden een paar jaar, maar zijn verheugd vandaag een voortreffelijke secretaris als Danny Ydens in ons midden te hebben.”

Toen Robert nog atheneum liep, werd hij op een dag aangesproken door de KVGOMadam Ramaeckers die het toch zo vreselijk op theater had begrepen: „Jij moet nog toneel spelen!”, zei ze terzelfdertijd den Bob diep in de ogen kijkend. Zo kwam het dat de jonge Duyck, onder regie van Staftje Seuryneck, zijn eerste rolletje van butler meepakte. 't Moet gezegd dat Robert al wel altijd een goede, vooruitzittende stem had.

Toneelkriebels

— **Ook de Troebadoers waren je niet vreemd...**

— **Robert:** „Inderdaad, want op de zolder van het Steense Vossenhol werd ik onder Roland Struye en André Vandaele voor verschillende hoofdrollen aangesproken. Met een bezetting van vijf spelers vertrouwde men mij de vaderrol toe in *Groeten uit Baelen*. Ik beeldde een socialist uit in de tijd van de kolennijnen, toen de kleine man zich verzette tegen de gestadige uitpersing. Een opstand was het kritische hoogtepunt. Een rol die mij lag omdat ik er mijn sociale gevoeligheden in kwijt kon...”

— **Kun je zowel komedie als drama aan?**

— **Robert:** „Vast en zeker... Ik speelde ooit bij de Troebadoers een stuk waarin ik maar tien woorden moest zeggen, maar niettemin toch steeds op de scène stond. Bij diezelfde toneelkring zou mij in 1986 voor mijn rol in *Het Gezin Van Paemel* de „Trofee Octaaf Defoor” toegekend worden. Een van mijn sterkste rollen zo bleek.”

— **Stel, je bent tegenspeler van André Van Duyn: zou je de kalmte opbrengen om het niet onbedaarlijk uit te proesten?**

— **Robert Duyck:** „Het komt er in de allereerste plaats op aan je volledig in je rol in te leven. Ik speelde ooit een koster, die helemaal in 't wit gegrimeerd was. Welnu, er mocht geen grim op mijn gezicht komen, ik mocht me niet *bougeren* en zeker niet lachen. Het is me gelukt.”

Den Dries, de Visserskaai... en de klantenverdrijvende kelderparking

Als een donderslag bij heldere hemel haalde Dries Vermeesch, in functie zijnde schepen van Toerisme, zopas de pers: hij houdt zijn politieke loopbaan voor bekeken en zal het CVP-peloton niet leiden tijdens de lokale verkiezingen van oktober 2000.

— **Dries was het carnaval bijzonder genegen en ging daarbij een pint met de gewone man nooit uit de weg...**

— **Robert:** „Het is een man die naar mijn gevoel veel gedaan heeft voor Oostende. Niet alleen op carnavalegebied, denk maar aan „Theater aan Zee” en de „Vurige Maandagen”: evenementen die volk trekken naar Oostende. Dries doet en deed werkelijk veel voor de toeristen. Daarvoor alleen al apprecieer ik hem 200%!”

— **Theater aan Zee, zouden daarbij niet wat meer Oostendse toneelgroepen mogen betrokken worden?**

— **Robert:** „Ik denk dat op

zo'n ogenblik de verschillende Oostendse verenigingen meer samen moeten werken. Dan zouden ook zij tot iets enigs in staat zijn.”

— **Is het carnaval op sterven na dood?**

— **Robert:** „Dries Vermeesch ging altijd uit van het standpunt dat Oostende andere kuststeden niet moest naapen. Daarom stond hij op een Lichtstoet... die geslaagd was, maar aan de andere kant dan ook weer niet: 9 u. 's avonds is te laat en kan Oostendenaars niet langer interesseren. Als je ziet dat de Lichtstoet een budget van 1 miljoen opsnoept, dan kan men voor diezelfde prijs nogal een carnavalamiddag op poten zetten. Herinner je de vroegere Wullokstoeten met drie tot vier rijen kijkklustigen en — niet onbelangrijk! — de centrumhoreca, die er nogal wel bij vaarde. Met de Lichtstoet gaat de kaars volledig uit na de verbranding van Tjannie Car-

bon. Daarbij, je komt met kleine kinderen 's avonds toch niet meer buiten zeker...”

— **Wat zegt jou de vernieuwde Visserskaai?**

— **Robert:** „De Visserskaai is zeer mooi veranderd, maar... men zal deze winter raar opkijken. Vroeger passeerden de eendagstoeristen, vonden een plaats op de kaai... en klaar was Kees. Nu zal je eerst moeten passeren om te kijken of de zaak nog open is... en daarna weer heel de toer doen om een plaatsje in de ondergrondse parking te vinden. Wat voor restaurateur én toerist een groot ongemak zal zijn.”

— **Vroeger moest men na 19 u. geen parkeergeld meer betalen...**

— **Robert:** „Nu zal men in de Kaai-ondergrondse 50 fr./u. moeten betalen. Ik denk dat de gastronomie van de Visserskaai deze winter haar prijs voor deze wantoestand zal betalen...”

Op de Visserskaai ontlocken we de mijmerende Robert Duyck een volzin over zijn vriend van het carnaval, Dries Vermeesch: „Dat was een mens die zich altijd 100% heeft ingespannen. Bij Dries was een woord een woord. Ja, ik ben er ook eens hard tegenaan moeten gaan. Bij zover dat de schepen erg boos was. Maar 's anderendaags hebben we alles als grote mensen uitgepraat, bij zover... dat de verkiezing van prinses Carnaval er helemaal niet slecht bij vaarde!”

10/09/99

Onder de formidabele narrenmuts die de vernieuwde Visserskaai van de Koningin der Badsteden als „Lente van Oostende” siert, kijkt Robert-Tjeppen Krotte-Duyck durvend de toekomst tegemoet. Hij kreeg het niet op een plateau in zijn leven, maar zijn vechten was niet tevergeefs. Op zijn 24ste getrouwd met Diana Verhulst verheugden zij zich aldaar over een tweeling: Ben en Kristof die vandaag 27 zijn. Op haar 54ste doll Diana het onderspit tegen een genadeloze ziekte. Folkloremens zoals Robert al altijd is, was hij uit het gemeenschapsleven niet weg te slaan: al dan niet als trombonist, carnavalist, toneelrat en niet naast te kijken Tjeppen Krotte uit de Oostendse Revue. Al acht jaar een nieuw leven begonnen met blonde Claudine — ooit 15 jaar dienst in de Kombuis — kunnen mosselen en paling niet beter smaken in hun Sealinck in de Nieuwstraat 31. Waar kijkt naar Bob naar uit? 'Wit je gie da nie... Noa de start van de splinternieuwe Ostènsche Revue, nateurluk !!!'

Je hebt mensen die vier tot vijf levens leiden en daarbij iedere *way of life* met even veel genoeg bewandelen. Neem Robert Duyck: hij oefende vijf jaar het beroep van elektricien uit; stond daarna met garnalen, kreeften en gerookte waar langs de Visserskaai vooraleer eethuis Sealinck op te starten aan het Vissersplein in de reek van Meetje van de Kaai. Als Veegist en Troubadour ging hij de toneelplanken op en was als topcarnavalist van het „Hof der Prinsen” de meisjes ter wille met het opstarten van een prinsesverkiezing. Tenslotte kroop hij — 10 dagen voor de opvoering van de Oostendse Revue! — in het vel van Moermans Tjeppen Krotte... De dikkop heeft Robert, naar eigen zeggen, van vader... en de goedheid van moeder. Twee erfenissen die meespeelden toen peetvaders Dangreau en Rabau vorig jaar beslisten een punt achter d'Ostènsche stekken en sneuven te zetten. „Nee,” zei Robert toen keikoppig, „mijn revueleven is lang nog niet ten einde. We gaan ermee door... en met hem Patrick Dupon, Danny Brissinck, Lydie Lus en veel anderen!”

Aan jonge jaren plakken normaliter het gezicht van de ouders. Voor Robert Duyck was dat moeder Madeleine Borrey: een braaf mens... als je niet op haar tenen trapte, want dan was het voor altijd gedaan. Vader Arthur stond van zijn 17de tot zijn pensioengerechtigde leeftijd in voor de verdelingsdienst van de Internationale Boekhandel. Zijn sportiviteit beperkte zich tot supporteren voor ASO-voetbal en coureurs.

Als tiener woonden de Duycks op 't Hazegras, hoek Brigantijnen-/Lijndraaiersstraat. Zalige tijd, herinnert Robert zich, toen er nogal wat geravot werd in oud-station en de zich aldaar eveneens bevin-

dende brouwerij Lamot.

Muzikale basketter was toneelrat en carnavaliest!

Het zich sinds de bevrijding almaar renoverend Oostende maakte op zeker ogenblik — en niet voor de laatste keer! — schoonschip met het Hazegras kant bassin: oud-station en aanpalende huizenblokken werden gesloopt om met De Mast, Delhaize en niet naast te kijken belastingency

de autostradeuitloop een leukere facelift te geven.

Muziek studeren

Door deze herschikking verhuisden de Duycks naar de Nieuwlandstraat 28, dichtbij de Sint-Jansbroederschool. Dat betekende voor Robert kennismaken met de Leopoldschool... en folkloregesinde Freddy Janssens: schoolmeester die in de kortste keren een blokfluitensemble van jonge gastjes oprichtte. In het begin schreef hij de noten in lettertaal op het bord: do, re, mi, fa, sol...

Robert: „Ik heb altijd veel respect gehad voor Freddy Janssens als schoolmeester en voor wat hij als muzikant de leerlingen bijbracht. Voor mij betekende dit alvast de kick om muziek te gaan studeren in het conservatorium. Freddy én vrouwtje Jeannine — xylofoniste — waren twee volkse zielen in één zak die steeds tot medewerken bereid waren.”

Na de zevende leergang Leopoldschool toog Robert voor drie jaar naar het atheneum... al was hij graag naar de Oostendse Hotelschool geweest, om voor kok te leren. In het atheneum leerde hij René Mol, coach KVGGO-basket en nationale ploeg, kennen... en duurde het niet lang of Robert Duyck — zijn amper 1m78 ten spijt — trainde tussen korf en sprongballen met Veegee op het populaire Mijnpleintje.

Smaak van carnaval

Intussen had Robert in die mate houvast op de notenballen dat hij met vaardigheid tuba en trombone bedwong. „Ik

hield van de schuiftrompet, waarvan de Noordstar er een viertal bezat. Ik speelde de trombone-met-pistons die, à la trompet, zich uitstekend leende om de solotoer op te gaan.”

— **Als „blauwen” in de 1e meistoet?**

— **Robert:** „Nee, er zit geen rood bloed in mijn aderen. We sloten aan bij Noordstar, Acht-urenhuis en 't Veegeetje... omdat we er ons als muzikant konden uitleven. Net als mijn ouders ben en blijf ik een blauwen en durf daar ook voor uitkomen. Maar we verdienden een frank waarmee in vriendschap een pint kon geheven worden.”

— **Natuurlijk ook carnaval-ist tot in de kist...**

— **Robert:** „Toen ik in 1967 met de Ostendia Schotten van preses Kamiel Loncke meetrok naar de bals, kreeg ik de smaak van het carnaval te pakken. Vier jaar later werd ik trouwens prins Carnaval van Oostende.”

Jij moet toneelspelen, zei KVGGO-madam Ramaeckers

„Later hebben we samen met Wardje Degroote „Het Hof der Prinsen” opgericht, dat alras met een verkiezing van een Oostendse prinses (!) Carnaval uitpakte. Toen Wardje overleed, verloor ik ontzaglijk veel met zijn heengaan.

Tjeppen Krotte hielp revue uit de stront

Met zang is Robert Duyck nooit de solotoer opgegaan. Ooit heeft hij wel meegezongen met 't *Loze Vissertje* van dirigent Freddy Janssens in de Oostendse Revue. In die paar uur durende leutige boel was hij er trouwens al van bij de eerste drie vertoningen bij en zag hij Moerman diens teksteigen Tjeppen Krotte op de planken zetten.

— **Wie vroeg jou later in te springen voor Tjeppen Krotte?**

— **Robert:** „Gerard Dangreau die mij natuurlijk kende, want ik was in 1971 prins Carnaval geweest. *Berten, zei hij, we zitten in de stroent... en je goat er uis moeten uuthelpen.* Ik zei hem dat er niemand bij de Troebadoers te bereiken was, waarop hij op zijn Pette Sjiekes zei: *è wèl... en gie onnozeloare?* Ik zei dat ik er eerst eens met mijn vrouw over zou spreken. 's Avonds antwoordde ik positief op Gerards telefoontje, waarna hij — tien dagen voor de première! — de teksten kwam binnengooien.”

Grootste emotie

— **Wel ondankbaar in het vel kruipen van iemand anders creatie, met name Tjeppen Krotte?**

— **Robert:** „Heel ondankbaar, want de manier om iemand uit te beelden hangt normalerwijze van persoon tot persoon af. Omdat ik naar iedere revue ging, had ik natuur-

lijk Herman Moerman al bezig gezien. Ik mocht van mijn vrouw inspringen, maar ze zei: ik vraag je één ding, laat je niet belachelijk maken...”

— **Heb je vrouwtjes wens waargemaakt?**

— **Robert:** „Na de eerste namiddagvoorstelling stond ik te beven en kroop van het 1 meter hoge verhoog waarop ik stond om in een hoek van het toneel te *blèren* lijk een klein kind. De spanning moest uit mijn lijf. Niemand heeft het gezien. Alhoewel: je moet al eens kunnen schreien in je leven...”

— **Kon je inkomen in het opdoeken van de revue?**

— **Robert:** „Ik begrijp dat er mensen zijn, zoals Gerard Dangreau en Werner Rabau, die het na 30 jaar voor bekeken houden. Respect voor hetgeen hij in de folklorewereld deed, maar Gerard is vandaag 68... Wat mij betreft, ik wil er met een *nieuwe* revue tegenaan gaan!”

Nieuwe Ostènsche Revue al voor 80 % op z'n poten!

Van meet af aan waren er mensen zoals Patrick Dupon, Danny Brissinck en Lydie Mus die eveneens wilden voortdoen, wat uitliep op een algemene vergadering die ten slotte een negenkoppig bestuur opleverde: voorzitter Robert Duyck, secretaris Ambroos Vandurme (heeft weet van de:ors en scène), schatbewaarder

Paulines papa schrijft de revue

Volgens Robert Duyck zal er een ontegensprekelijk een verschil zijn tussen de nieuwe en de oude revue. De stekken en sneuven zullen mogelijk iets harder, iets doorprikkender zijn. We zullen de tekstschrijver vragen hierbij niemand te ontzien. Akkoord dat de Variétéplanken het volume van een kursaalpodium niet hebben... maar langs de andere kant zullen we wel dicht bij de mensen staan.

— **Ongetwijfeld verrassende nieuwigheden ?**

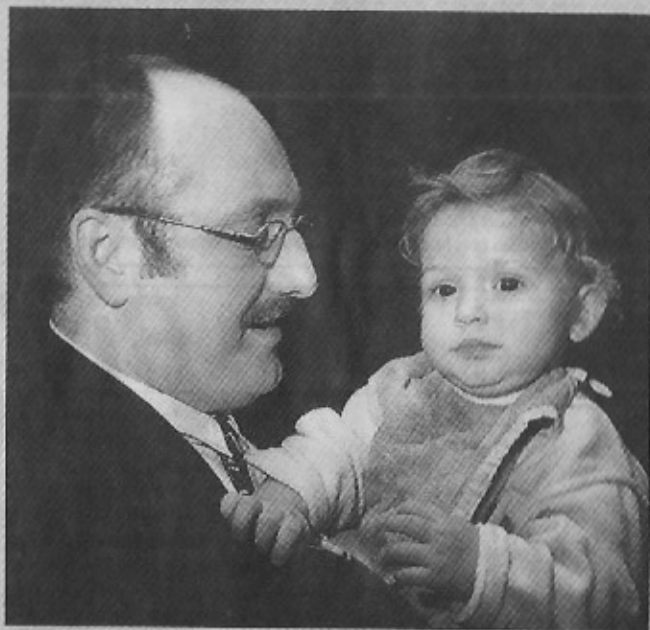
— **Robert :** „In tegenstelling tot de oude revue waar Dangreau het maximum aan aandacht en speelruimte voor zich opeiste, zal er wel iets breder gegaan worden. Iedere speler wordt meer in de show betrokken. Aandacht dat wijlen Freddy Janssens' vrouwtje Jeannine, die een goede stem heeft, terug van de partij is. Zelfs Meetje van Mariakerke Hilda is erbij. Er zijn wel 20 man voor de sprekende rollen voorzien.”

Journalist Gunther Van Praet kruipt in revue-pen...

Laten we even kennis maken met Gunther, de nieuwe revueschrijver. Oorspronkelijk uit het Oudenburgse Roksem was hij ooit veiligheidsverantwoordelijke voor munitiedepots in Duitsland... tot de Belgen het Germaanse grondgebied verlieten. Dan koos hij voor de gazette.

— **Waarom ?**

— „Heel eenvoudig omdat journalistiek volgens mij het interessantste beroep is dat je kunt kiezen : je hebt iedere dag en ieder uur afwisseling zat ! Weet je, toen ik nog een klein broekventje was, had ik twee keuzes : ofwel gangster worden, ofwel journalist. De opmerkelijkste reportage die ik ooit maakte, was meegaan met Didier Ramoudt naar het Russische Oekraïne om er frieten te eten en toch zo dichtbij op de Oosterse mens te zitten. Onvergetelijk !” (ET)

Blond, liefvallig preuts en iedereens vriend : voilà Pauline, het schattekind met de blauwe kijkers. Volgens mama Caroline Quintens is dochterlief een relatief braaf ding dat je 's nachts omzeggens niet hoort, maar tijdens de dag meer dan genoeg tijd vindt om zich te laten opmerken. Moeder Caroline studeerde af als verpleegster, maar is vandaag heel wat handiger als gelegenhedscouffeuse. Negen lentes geleden gaf ze het jawoord aan Gunther Van Praet, nu al acht jaar verbonden als journalist aan Het Nieuwsblad.